

Kjære alle Nytt Liv faddere og støttespillere!

November var en hektisk, men veldig fin, spennende og opplevelsesrik måned. Personlig var nok November den beste måned i dette året for meg - takket være besøket jeg fikk fra Norge. Mine foreldre, Åse og Egil, tok turen ned til oss i Cochabamba sammen med Britt, Torill og Ronny. Litt lengre ned i denne posten skal jeg fortelle litt hva vi holdt på med.

Men først begynner vi med å skive litt om den store November feiringen av **«Dia de los muertos»** (De døde dag):

I begynnelsen av November feiret små og store i Bolivia Dia de los muertos (de døde dag). I korte trekk går denne feiringen og tradisjonen ut på at familiene til de avdøde lager i stand mat, bakverk og drikke som de avdøde likte. De setter alt på et bord sammen med frukt, sukkertøy og pynt. Det sies at de avdøde kommer ned fra himmelen disse dagene for å være sammen med familien og spise av maten som er laget til dem. Den andre dagen tar familien med seg alt de la fram på bordet til graven til den avdøde. Denne dagen er det mange barn, ungdom og familier som går rundt og ber for de avdøde, mot at de får noe av det familien har lagt fram av frukt, sukkertøy og bakverk.

Dette var en kort oppsummering av feiringen. Om du vil vite mer om «Dia de los muertos», kan du ta en titt på bloggen min: www.soloverlivet.blogspot.com

I midten av November fikk vi altså besøk fra Norge. Og de ble med på alt som skjedde her nede. De kom ned for å se hva arbeidet vårt går ut på, se hvordan livet i Bolivia er, og ikke minst få hilse på store og små. Og det fikk de ☺

America.

Vi fikk to møter med gjengen i America. Den første dagen var vi innom for å hilse på, mens de sto og vasket bilruter. Besøket fikk da også hilse på lille «N» som bodde under broen med mor og kjæresten hennes. Veslejenta lå og sov i midtrabatten da vi kom og da hun våknet opp var hun mildt sagt sjenert og litt bortkommen. Veslejenta gjorde et sterkt inntrykk på besøket, og tankene på hvordan livet til den vesle søte jenta er, var nok litt vanskelig å ta med seg.

Den andre dagen med America spilte vi fotball. Og her var både min far, Britt og Ronny med. De imponerte stort som keepere og fikk fram smilene hos gategutta og jenta. Min mor og Torill passet på vesle «N», som også er en lovende fotballspiller. Denne dagen var «N» mye mer våken og opplagt. Og det tok ikke lang tid før hun ville sitte på fanget, leke og tulle.

Vi hadde noen veldig fine timer sammen med gjengen, og de syntes det var stas å få hilse på besøket fra Norge. Etter kampen ble det tid til litt frukt og ikke minst twist fra Norge. Det er alltid en «hit»!

Som en liten oppdatering kan jeg ta med at bare en uke etter at besøket hadde dratt hjem flyttet mor og lille «N» hjem til familien. (etter at kjæresten til mor ble tatt med til ungdomsfengslet, beskyldt for å ha stjålet noe.) Men om noe godt kom ut av denne situasjonen så var det jo nettopp det at lille «N» ikke lengre trenger til å sove under broen

eller sitte hele dagen i midtrabatten, i støv, trafikkstøy og forurensing, mens mor og kjæreste jobber.

«D», «A» og lille «S».

Vi tok også en dagstur til landsbyen, Totora, med denne flotte ex gate familien. «D», «A» og veslejenten «S».

Vi hadde en herlig dag der vi ble vist rundt av «A» og «D», som bodde i Totora for cirka 9 mnd siden. Totora er en veldig fin by med kolonial stil og mange flotte hus og bygninger.

Vi ble til og med invitert på omvisning på gården til en eldre, og veldig artig, kar. Og det må ha vært skjebnen som tok oss med dit den dagen, både fordi det ble et veldig morsomt og hyggelig besøk, men også fordi jeg endelig fikk se nasjonal blomsten til Bolivia, Kantuta. Jeg har lenge lett etter denne blomsten og spurt mange forskjellige folk om hvor jeg kan finne den. Men det måtte altså en tur til Totora til, for at jeg fikk se den. Det morsomme er at da vi, for noen mnd tilbake, kom med forslag på navn til det nye prosjektet vårt med familiene var «Kantuta» mitt forslag. Og det er altså det prosjektet vårt nå heter.

I **prosjekt Kantuta** jobber vi altså med familiene og barna som har tatt valget om et liv bort fra gata. Vi har hatt to møter, der vi har presentert prosjektet, jobbet med forskjellige temaet, hatt en brainstorming i forhold til behovene og tingene parene ønsker å

forbedre/jobbe med, spilt fotball, lekt med barna, feiret bursdager, laget mat og hatt forskjellige oppgaver og leker.

Her kommer noen bilder fra møtene med familiene:

Verdens herligste lille keeper! Besøket hadde fått med seg noen flotte drakter fra Geilo IL.

Så vi avsluttet møtet med oppgjøret Cochabamba mot Geilo. På Cochabamba laget var det guttene på guttehjemmet som spilte og på Geilo var det fedrene (fra prosjekt Kantuta) som spilte+ minstemann som var så tøff å stå i mål! Kampen ble vunnet av Geilo 😊

Vi fikk enda en dag med store og små. Det var dagen da vi inviterte med hele gjengen i parken. Kan tro det var kjekt for dem. Vi hadde med sandwich og snacks som vi koste oss med. De tøffeste av de tøffe tok også turen opp i berg og dalbanen sammen med Ronny. Moro! Vi brukte tiden til å snakke, spille kort, leke med barna og spille yatzy. Noe for enhver smak 😊

La Paz.

Siden besøket skulle dra hjem via La Paz, tok vi turen dit 2 dager før avreise. Vi fikk tid til å kikke litt rundt i byen, shoppe og traske rundt og se på det yrende gatelivet. Og vi tok også turen med den «nye» gondolbanen som går mellom La Paz og El Alto. Det var litt av en utsikt vi fikk over byen!

«G» og Vibeke.

Vi fikk også treffe ex gatejenta, «G», som har bodd og jobbet i Chile de siste månedene. Hun så veldig forandret ut og var så blid og glad. Og siste men ikke minst fikk Vibeke endelig møte Vibeke ☺

Jeg husker godt øyeblikket da «G» og kjæresten fortalte meg at de ville kalle datteren sin Vibeke: Vi satt på en benk oppe i America og snakket. «G» så lurt bort på kjæresten sin og sa til meg:

- Vet du hva veslejenta våre heter?

- Nei det vet jeg ikke.

-Vil du vite det?

-Ja selvfølgelig vil jeg det.

- Hun heter Vibeke.

- Hæ? Er det sant?

«G» henvendte seg til kjæresten igjen og han bekreftet det kjæresten sa med et nikk og et stort smil.

-Vi vil at hun skal ha ditt navn, fordi vi ønsker at hun skal bli som deg. Du har et så stort og godt hjerte.

Kunne vel ikke fått en bedre tilbakemelding enn det?!

Det var virkelig noen fantastiske dager vi fikk sammen med store og små her nede, og besøket var til store motivasjon og oppmuntring for meg og Nytt Liv teamet.

Så til mine kjære foreldre, Britt, Torill og Ronny: tusen takk for all positiv og god energi, motivasjon, eventyrlyst, omsorg og engasjement!

Kjære Nytt Liv faddere og støttespillere: Tusen takk for all støtte i 2014. Vi håper dere vil være med og fortsette å hjelpe oss i året som kommer. Støtten fra dere er med på å gjøre en forskjell i livene til mange gategutter, familier og barn i Cochabamba!